

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac Ex Probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1713

Q. 105. An omnis contritio, quæ est actus charitatis Tehologicæ, justificet sine Sacramento.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42624

Q. 105. An omnis contritio, quæ est actus chari- 774.
 tatis Theologicæ, justificet sine Sacramento. R. Ne-
 gant aliqui cum Le Drou diss. 4. c. 1. & seqq. sed
 oppositum tenendum est ex dictis à nu. 747. &
 756. Quod ulterius, Probatur 1. ex Scriptura ,
 quæ de dilectione (per quam intelligitur dilec-
 tio Dei ex charitate , seu quæ est amor Dei
 propter se & super omnia) absolute dicit, quòd
 causet reciprocam Dei dilectionem & gratiam,
 quòd tollat peccatum &c. Sic dicitur Prov. 8. v.
 17. Ego diligentes me diligo. Joannis 14. v. 21.
 Qui diligit me, diligitur a Patre meo. & ego diligam
 eum. v. 23. Si quis diligit me, sermonem meum ser-
 vabit, & Pater meus diligit eum, & ad cum venie-
 mus & mansionem apud eum faciemus. I. Petri 4.
 v. 8. Charitas operit multitudinem peccatorum. I.
 Joannis 4. v. 7. Omnis, qui diligit , ex Deo natus
 est, id est, factus est filius Dei, uti exponunt in-
 terpretes cum Corn. à Lapide.

Prob. 2. ex SS. PP., nam S. August. De Tri-
 nit. l. 15. c. 18. ait, Ipsa dilectio sive charitas
 perducit ad regnum. In expos. epist. ad Galatas,
 Formatur Christus in eo, qui formam accepit Christi :
 formam autem accipit Christi, qui adhæret Christo di-
 lectione spirituali. De fide & oper. c. 14. Charitas
 implet legem, & facit rectè vivere, sed non virunt
 bene homines, nisi effecti filii Dei, L. 1. contra 2. E-
 pist. Pelagian. c. 2. ergo charitas efficit filium Dei.
 Tract. 7. in Joannem, Qui diligit, ex Deo natus est.
 Quare? Quia Deus dilectio est. Tract. 9. Timor me-
 dicamentum, charitas sanitas est. Tract. 76. Dilectio
 sanctos discernit à mundo. Tract. 9. in Epist. Joan-
 nis, Diligendo Deum amici facti sumus. S. Chrys.
 Hom. 7. in 2. ad Timoth. Ubi charitas est, omnia
 sublata sunt mala. S. Greg. in Lib. 1. Regum c. 3.

Ex vi conversionis magnitudo deletur criminis, vis autem conversionis est affectio charitatis. S. Anselm. in Monol. Dubitari nullatenus debet, quod ipso omnem naturam se verè amantem amet, atque omnem diligens Deum super omnia & proprium Deum ipsum, verè amat Deum, ergo. S. Ephrem De die judicii c. 5, Compunctione sanitatis animae est. S. Bern. Serm. 83. in Cant. Amor per se sufficit. Cassiod. De amicitia §. De dilectione Dei, Charitas est criminum abolitio. S. Tho. I. 2. q. 89. a. 6. O. Amor Dei, quo quis se iterum ordinat ad finem ultimum, causat gratiam, sed contritio ex charitate est amor Dei, quo quis se iterum ordinat ad finem ultimum, ergo.

Prob. 3. Ex communi sensu totius Ecclesie, quæ sæpe fidelibus omnibus contritis concedit indulgentias, quarum capax non est, nisi justificatus. Item monet Sacramentis vivorum premittendam esse saltem contritionem, per quam restituatur gratia, si forte absit, ergo certum est Ecclesiam supponere, quod per contritionem, quæ est absolutè ex motivo bonitatis Dei super omnia, causetur justificatio. Prob. 4. ratione, quia contritio, quæ procedit ex motivo charitatis erga Deum, est actus perfectissimus, quo peccator gratiâ Dei excitatus & adjutus avertit se à peccato tanquam malo ipsi Deo, & se iterum convertit ad Deum super omnia dilectum, propter Deum ipsum, ergo congruum fuit, ut ad positionem illius Deus vicissim se converteret ad hominem, secundum illud Zacharia 1. 3. Convertimini ad me, dicit Dominus exercituum, & convertar ad vos.

His argumentis permotus Sylvius retrahavit priorem sententiam, quā id negaverat: Et me-

ritò, in
contrad.
testimon
tis, ac o
Respo
ri possè
verbis i
quòd lo
Non lo
tis, sed
ergo lo
ra & SS
telligur
nom. c.
mâsse co
paulò in
logis cha
Trinit.
unius re
christ. c
endum I
Respon
seu inte
Agather
de cont
ibidem
quantur
tritioni
770. re
& effica
scriptu
de char
Quòd f
à termi
na, non

ritò, inquit Gonet d. 3. n. 27., eò quòd apertissime contradicat variis Scripturæ, Conciliorum, SS. PP. testimoniis, nec non Summorum Pontificum decre-
tis, ac omnibus scholasticis.

Respondent 1. Authoritates adductas explica- 775.
ri posse de charitate habituali. **Contra** est 1. ex
verbis ipsis, saltem plerisque, patet ad oculum,
quòd loquantur de actu dilectionis & amoris. 2.
Non loquuntur speculativè de habitu charita-
tis, sed practicè incitant ad actus amoris Dei,
ergo loquuntur de charitate actuali. 3. Scriptu-
ra & SS. PP. communiter per charitatem, in-
telligunt actualem, sic enim S. Dionys. De div.
nom. c. 4. ait, *Mihi enim videntur Theologi existi-
mæsse commune nomen esse amoris & charitatis.* Et
paulò infrà: *Pro eodem ponuntur à sanctis Theo-
logis charitatis & amoris nomina.* S. Aug. 15. De
Trinit. c. 18. *Ipsa verò dilectio seu charitas, nam
uniuersi rei est utrumque nomen.* Et l. 3. De doctr.
christ. c. 10. *Charitatem voco motum animi ad fru-
endum Deo propter ipsum.* Vide dicta n. 747.

Respondent 2. Intelligi de sola charitate perfecta 776.
seu intensa. **Contra** est, nam imprimis Synodus
Agathensis, uti retuli nu. 766. expressè dicit hoc
de contritione, licet dolor non sit ita intensus. S. Th.
ibidem relatus dicit, quòd quælibet contritio,
quantumcunque parvus sit dolor, dummodo ad con-
tritionis rationem sufficiat. Catechismus Rom. n.
770. relatus dicit, *Contritionem posse esse veram
& efficacem, quamvis non sit maxima.* Deinde
scriptura & PP. dicunt ista de dilectione Dei &
de charitate simpliciter ac sine addito, ergo.
Quòd si sententiæ toties repetitæ & abstrahentes
à terminis illis, *perfecta, vehemens, intensa, diutur-
na,* non sufficient ad persuadendum hoc de dilec-
tione

etione & charitate simpliciter & quoad substantiam tali, nihil poterit absolutè probari ex scriptura vel PP., quia quisque facilè inveniet distinctiunculam, per quam verba detorquet à vero ad suum privatum sensum.

777. *Obji. 1.* S. Aug. docet catechumenis non remitti peccata, nisi dum baptizantur, sed catechumeni debent amare, & sæpe flagrant amore Dei super omnia, ergo. Ita Le Drou arg. 10. R. 1. Si argumentum valet, ergo nullus amor Dei super omnia à catechumeno elicitus tollit peccatum. R. 2. Tantùm vult non dimitti perfectè, etiam quoad poenas: aut non dimitti legaliter, ac pro externo etiam foro Ecclesiæ, cùm per Baptismum fiat ingressus in Ecclesiam.

778. *Obji. 2.* S. Tho. in 2. d. 28. q. 1. a. 3. ad 2. ai. *Potest aliquis charitatem non habens (quoad habitum) diligere proximum & Deum etiam super omnia, ut quidam dicunt, & hoc diligere intelligitur actus charitatis sub precepto directe cadere, & non solum secundum quod à charitate procedit.* Hanc autem charitatem 2. 2. q. 184. a. 3. ad 2. vocat *infimum dilectionis gradum, quamvis sit super omnia, ergo talis actus charitatis non justificat.* R. n. conf. quamvis enim talis actus sine habitu charitatis eliciatur à peccatore per auxilium supernaturale transiens, & quamvis etiam sit infimus gradus dilectionis Dei super omnia, tamen non negat S. Tho. per illum ipsum justificari peccatorem.

779. *Obji. 3.* Charitas secundum omnes, dividitur in perfectam & imperfectam, & ideo I. Joannis 4. v. 18. dicitur, *Perfecta charitas foras mittit timorem.* S. Aug. Tract. in Epist. Joannis ait, *Charitas meretur augeri, ut aucta mereatur perfici.* Item cha-

charitas perfecta & imperfecta , secundum S. Tho. 2.2.q.19.a.8.O. non differunt secundum essentiam. De sola autem charitate perfecta , quod sine Sacramento justificet , habemus ex damnatione propositionum Bajii relata n. 747. in quibus semper additur perfecta , ergo si charitas sit imperfecta , cum ea stat peccatum mortale. R. Dixi n. 739. unam charitatem posse esse perfectiorem alteram , & illo sensu una dicitur imperfecta respectivè , id est , minus perfecta ; & similiter contritio perfecta , quæ est odium etiam omnium venialium , perfectior est quam illa , quæ est solorum mortalium : omnis tamen charitas & ex ea procedens contritio est simpliciter perfecta & justificat , quæ ex motivo absolutæ bonitatis Dei odit mortale super omnia , hinc admisso vel dissimulato toto antecedente n. conseq.

Q. 106. An in casu necessitatis justificet sine Sacramento aliqua contritio , que extra necessitatem non justificaret. R. Affirmat Le Drou diff. 4. c. 2. arg. 19. putans charitatem imperfectam , quæ aliqui ad valorem Sacramenti Pœnitentiæ requiritur , in casu necessitatis sufficere ad justificationem. Sed tenendum est oppositum , nam 1. si hoc verum est , ergo nullus adultus ex defectu Sacramenti peribit , adeoque Trid. frustra cavit , ut nullum peccatum esset reservatum in articulo mortis , si enim moribundus non habeat charitatem imperfectam , ei non prodesset absorbitio sacramentalis , uti adversarii volunt: si autem illam habeat , justificari posset sine absolutione. 2. Dici non potest , cur aut quomodo necessitas contritioni imperfectæ tribueret vim , quam de se non habet , nullum enim fun-